Kamil Udziela Nr. indeksu: 286133 Inżynieria Obliczeniowa

Sprawozdanie:

Scenariusz 3 - Budowa i działanie sieci wielowarstwowej.

1. Cel projektu:

Celem scenariusza trzeciego do zrealizowania, z przedmiotu Podstawy Sztucznej Inteligencji jest zapoznanie się z działaniem sieci neuronowej wielowarstwowej, przy pomocy stworzenia programu w oprogramowaniu MatLab. Nasz program tworzy wielowarstwową sieć neuronową, która rozpoznaje litery alfabetu.

Informacje niezbędne do realizacji projektu:

Sieć neuronowa:

Zbiór neuronów, realizujących różne cele. W przypadku sztucznych sieci neuronowych jest to sztuczna struktura, zaprojektowana i zbudowana w taki sposób, aby modelowała działanie naturalnego układu nerwowego, w szczególności mózgu. Cechą wspólną wszystkich sieci neuronowych jest to, że na ich strukturę składają się neurony połączone ze sobą synapsami. Z synapsami związane są wagi, czyli wartości liczbowe, których interpretacja zależy od modelu.

Sieć jednokierunkowa:

Sieć neuronowa, składająca się z neuronów ułożonych w taki sposób, aby kierunek przepływu sygnałów był jeden.

Połączenie między-warstwowe w sieci jednokierunkowej występuje tylko między kolejnymi warstwami tej sieci.

Sieć wielowarstwowa:

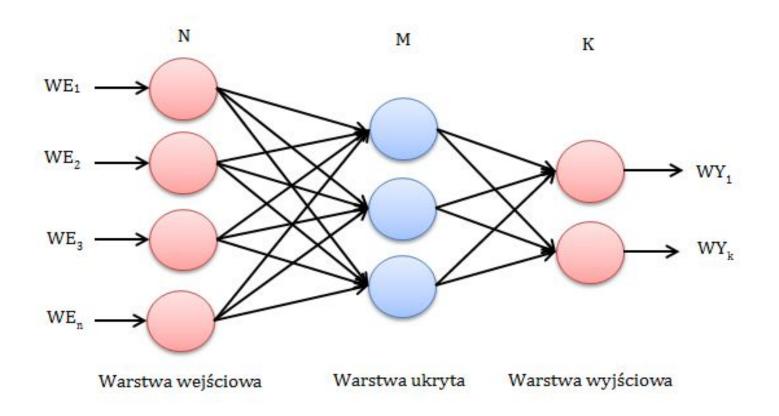
Sieć neuronowa, w której korzystamy z więcej niż dwóch warstw neuronów. Połączenie między-warstwowe w sieci jednokierunkowej występuje tylko między kolejnymi warstwami tej sieci.

Sieć jednokierunkowa posiada warstwy:

- wejściową
- wyjściową
- warstwy ukryte

Układ sieci jednokierunkowej możemy traktować, jako układ aproksymacji funkcji nieliniowej wielu zmiennych (y = f[u]).

Schemat opisujący budowę sieci i jej warstwy:

Pierwsza warstwa zawsze jest warstwą wejściową, natomiast ostatnia wyjściową. Wszystkie warstwy pomiędzy warstwami wejściową i wyjściową to warstwy ukryte.

Funkcja tworzenia sieci NEWFF:

Funkcja NEWFF tworzy sieć neuronową, w której każda warstwa składa się z zadanej liczby neuronów o nieliniowych funkcjach aktywacji.

Funkcja NEWFF - wywołanie w oprogramowaniu MatLab:

```
net = newff (macierz_w, [L1, L2, ..., LN], {FA1, FA2, ..., FAN}, fun_t, fun_k, fun_j);
```

macierz_w:

Macierz zawierająca liczbę wejść sieci (współrzędnych wektorów wejściowych):

- pierwsza kolumna zawiera minimalne wartości kolejnych współrzędnych wektorów wejściowych.
- druga kolumna maksymalne wartości tych współrzędnych.

```
[L1, L2, ... LN]:
```

Liczba neuronów kolejno w pierwszej, drugiej, ... ,N-tej warstwie sieci.

```
{FA1, FA2, ..., FAN}:
```

Nazwa funkcji aktywacji neuronów kolejno w pierwszej, drugiej, ..., N-tej warstwie sieci. Dopuszczalne wartości parametru TF to: 'tansig' (domyślnie) i 'logsig' i 'purelin'.

Tansig - Tangens Hiperboliczny.

fun_t:

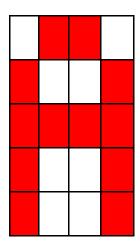
Nazwa funkcji, wykorzystywanej do treningu sieci.

Użyta przeze mnie "traingda" to funkcja szkolenia sieci neuronowej, która aktualizuje wartości wag i odchylenia zgodnie ze spadkiem gradientu z szybkością uczenia się sieci.

3. Kod programu i użyte funkcje w oprogramowaniu MatLab:

→ Tworzenie wektora danych wejściowych i wyjściowych, w formie macierzy Rx2, gdzie R to właśnie liczba wejść/wyjść sieci. Pierwsza wartość z dwóch kolumn określa minimalną wartość wektora wejściowego, a druga kolumna maksymalną wartość tego właśnie wektora.

→ Tworzenie macierzy naszych liter. Litery przedstawione są w następujący sposób. Litery są reprezentowane przez zbiór zer i jedynek, zgodnie ze schematem (przykład dla litery A):

0	1	1	1	0
1	0	0	0	1
1	1	1	1	1
1	0	0	0	1
1	0	0	0	1

Kolor czerwony na rysunku pierwszym oznacza jedynki, a biały zera w naszej macierzy reprezentującej litery. Ta macierz to nasze dane wejściowe.

```
Litery_wejscie =[
01011101111110110111;
111111100100011111100;
11111110010001111101;
00101111011010001010:
1111111110111111111111:
00000000000010000100:
0000000000100000001:
11010001010011110010:
11111111101111110010;
11001101001000111101:
11001111000010111000;
10010011010011000010:
11111111101111110010:
000000000000000000101;
00000000001000010000:
11010011010011001010:
11111101101110111000:
01111010000101001111;
01111010000101001010;
10101011011110010000;
1;
```

→ Tworzenie macierzy danych wejściowych naszych liter, w postaci jedynek postawionych na kolejnych miejscach naszej macierzy. Jest to macierz jednostkowa. Np. dla litery A liczba 1 jest usytuowana na pierwszym miejscu naszej macierzy, liczba B na drugim itp. (macierz zer i jedynek).

```
Litery_wyjscie =[
00001000000000000000000;
00000000000010000000:
00000000000001000000:
00000000000000100000:
00000000000000010000:
00000000000000001000:
000000000000000000100:
000000000000000000000001:
];
```

→ Tworzenie danych testowych, a więc naszych liter, dla których przeprowadzać będziemy testy naszej sieci. Są to macierze poszczególnych liter, stworzone analogicznie do macierzy danych wejściowych.

```
A = [0; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1]; \\ B = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0]; \\ C = [0; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1]; \\ D = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0]; \\ E = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1]; \\ F = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1]; \\ H = [1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1]; \\ J = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 0; 1; 1; 1]; \\ A = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1]; \\ A = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 1]; 1]; 1
```

→ Tworzenie wektora, który określa liczbę neuronów w każdej sieci. Dla naszej sieci w pierwszej i ostatniej warstwie sieci będzie 40 neuronów, natomiast w warstwie ukrytej 20. Danymi wejściowymi naszej sieci są litery (macierz), liczba wszystkich liter to 20 oraz dla każdej litery możemy określić 0 lub 1 (macierz MAX_MIN), a więc dwie wartości dla każdej z 40 liter daje nam wartość neuronów na wejściu 40. Analogicznie jest z warstwą wyjściową. W warstwie ukrytej znajduje się 20 neuronów, ponieważ nasze dane testujące sieć neuronową to 20 liter.

llosc_neuronow_warstwy =[40 20 20];

→ Tworzenie naszej sieci neuronowej, w której określaliśmy wektor danych wejściowych i wyjściowych (*MIN_MAX*), ilość neuronów w każdej z warstw naszej sieci (*Ilosc_neuronow_warstwy*), a także funkcję aktywacji neuronów (wyżej omawiany *tansig*) i funkcję nauki (*traingda*).

net = newff(MIN_MAX,llosc_neuronow_warstwy,{'tansig','tansig','tansig'},'traingda');

→ Określamy parametry uczenia się naszej sieci neuronowej. Maksymalna liczba epok (iteracji), wynosi 7000 ponieważ zazwyczaj "przeuczenie" sieci następuję już po ok. 4500 - 5500 powtórzeniu. Zarówno błąd średniokwadratowy oraz współczynnik uczenia wynoszą 0.001.

```
net.trainParam.epochs = 7000;
net.trainParam.mu = 0.001;
net.trainParam.goal = 0.001;
```

→ Wywołujemy uczenie się naszej sieci funkcją *train*. Argumentami tej funkcji są: nasza sieć neuronowa -stworzona wyżej, macierz danych wejściowych (*litery_wejscie*) oraz macierz danych wyjściowych (*litery_wyjscie*).

```
net = train(net, Litery_wejscie, Litery_wyjscie);
```

→ Przeprowadzamy symulacje naszej sieci dla wybranej litery.

```
symulacja =sim(net, I);
```

4. Wyjście programu:

Program jako wyjście wypisuje nam literę, którą wprowadziliśmy (o ile sieć działa poprawnie). Jeżeli testujemy program np. dla litery A, to nasza sieć rozpozna tą literę i program wypiszę komunikat: *Litera: A*.

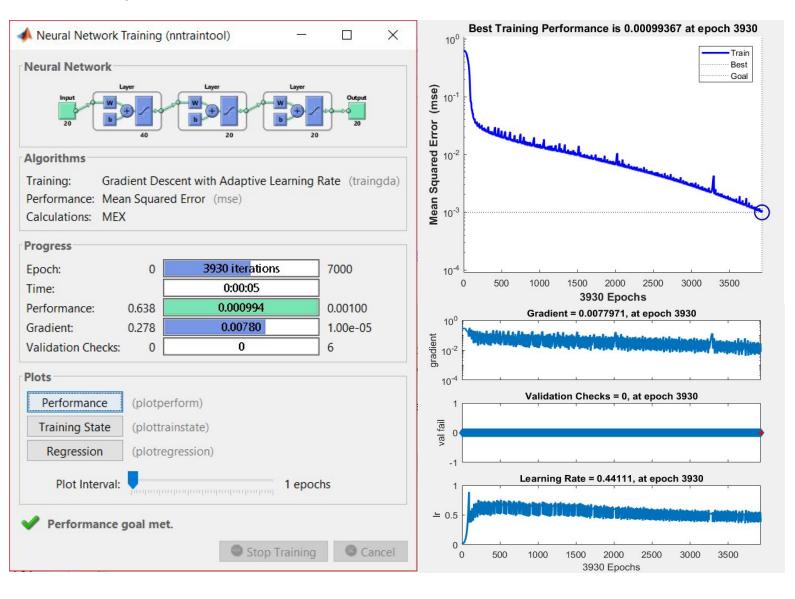
5. Wnioski:

Podczas testowania różnych liter łatwo jest zauważyć, że im więcej jedynek w macierzy określającej daną literę tym więcej iteracji potrzeba podczas przeprowadzenia symulacji sieci. Przykładowo dla litery A podczas symulacji potrzeba aż o 1500 iteracji więcej niż dla litery I (litera A to macierz gdzie jest aż 12 jedynek, natomiast macierz litery I składa się tylko z 4 jedynek).

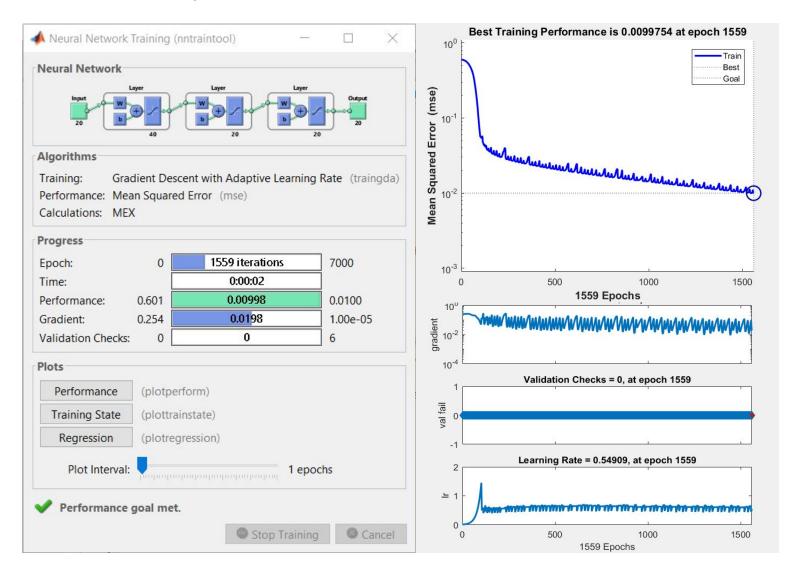
Test mojego programu pokazał, że podczas zmian wartości błędu średniokwadratowego oraz współczynnika uczenia ma bardzo duży wpływ na szybkość uczenia się (nawet o 2000 iteracji mniej dla zwiększeniu tych współczynników dziesięciokrotnie). Wraz ze spadkiem liczby iteracji spada niestety też jakość nauki.

Porównanie nauki dla wartości błędu średniokwadratowego oraz współczynnika uczenia równych 0.001 i 0.01.

parametry = 0.001:

parametry = 0.01

6. Listing kodu programu:

```
close all; clear all; clc;
MIN_MAX = [0 1; 0 1; 0 1; 0 1;
0 1; 0 1; 0 1; 0 1;
0 1; 0 1; 0 1; 0 1;
0 1; 0 1; 0 1; 0 1;
0 1; 0 1; 0 1; 0 1;];
Litery_wejscie =[
01011101111110110111;
111111100100011111100;
11111110010001111101;
00101111011010001010;
111111111011111111111111111
00000000000010000100:
000000000100000001;
11010001010011110010;
11111111101111110010;
11001101001000111101;
11001111000010111000;
10010011010011000010;
11111111101111110010;
0000000000000000000101;
00000000001000010000;
11010011010011001010;
11111101101110111000;
01111010000101001111;
01111010000101001010;
10101011011110010000;
];
Litery_wyjscie =[
000000000010000000000;
00000000000010000000;
00000000000001000000;
00000000000000100000:
000000000000000010000;
000000000000000001000:
0000000000000000000100;
```

```
000000000000000000000001;
];
A = [0; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1];
B = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0];
C = [0; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 1];
D = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 1; 0];
E = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1];
F = [1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0];
G = [0; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 1; 1; 1; 0; 0; 1; 0; 1; 1; 1];
H = [1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1];
I = [1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0];
J = [1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 0; 1; 1; 1];
K = [1; 0; 0; 1; 1; 0; 1; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 0; 1; 0; 1; 0; 1; 0; 1]
L = [1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1];
N = [1; 0; 0; 1; 1; 1; 0; 1; 1; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1];
O = [0; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0];
P = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0];
R = [1; 1; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0; 1; 0; 1; 0; 1; 0; 0; 1];
S = [0; 1; 1; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 0; 0; 1; 1; 1; 1; 0];
T = [1; 1; 1; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0];
U = [1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0; 0; 1; 1; 0];
Y = [1; 0; 1; 0; 1; 0; 1; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0; 0; 1; 0; 0];
llosc neuronow warstwy =[40 20 20];
net = newff(MIN_MAX,llosc_neuronow_warstwy,
{'tansig','tansig','tansig'},'traingda');
net.trainParam.epochs = 7000;
net.trainParam.mu = 0.01;
net.trainParam.goal = 0.01;
net = train(net, Litery_wejscie, Litery_wyjscie);
symulacia =sim(net, R);
max=1;
for i=1:1:20
if (symulacja(max)<symulacja(i))
max=i;
end;
end
switch max
case 1
disp('Litera: A')
disp(symulacja(1))
case 2
disp('Litera: B')
disp(symulacja(2))
case 3
disp('Litera: C')
disp(symulacja(3))
case 4
disp('Litera: D')
disp(symulacja(4))
case 5
```

disp('Litera : E')

disp(symulacja(5))

case 6

disp('Litera: F')

disp(symulacja(6))

case 7

disp('Litera : G')

disp(symulacja(7))

case 8

disp('Litera : H')

disp(symulacja(8))

case 9

disp('Litera: I')

disp(symulacja(9))

case 10

disp('Litera: J')

disp(symulacja(10))

case 11

disp('Litera: K')

disp(symulacja(11))

case 12

disp('Litera: L')

disp(symulacja(12))

case 13

disp('Litera: N')

disp(symulacja(13))

case 14

disp('Litera: O')

disp(symulacja(14))

case 15

disp('Litera: P')

disp(symulacja(15))

case 16

disp('Litera: R')

disp(symulacja(16))

case 17

disp('Litera: S')

disp(symulacja(17))

case 18

disp('Litera: T')

disp(symulacjat(18))

case 19

disp('Litera: U')

disp(symulacja(19))

case 20

disp('Litera: Y')

disp(symulacja(20))

otherw

ise

disp('error error')

end